

Klesrasjonering

Nå har jeg da fått kort på nye klær til meg og mannen,
Og stoppegarn åt hoso'n som vi har sliti ut på tæ'n.
Og snelltråd åt et knappehøl og lapper til ei brok.
Nå blir det berre stasen for en gammel, fattig kroik.

Refr:

Så tar jeg meg en svingom og danser ut i gamle fillom.

Je har ei gammel bokse, men nå skar det bli ei ny
Med bendelbånd og blonder og stoff ta silkety
Je syr a' som dei gamle, med klaffer og med lokk.
Je kjøpte åtte meter så jeg får a' diger nok.

Rasjonering av mat og forbruksvarer i Norge var gjennomført i større eller mindre grad fra 1939 til 1953.

Je har en to-tre serker som er berre lapp i lapp.

Dom er på åttende året, så dom er visst gla' dom slapp.

Nå skar je kjøpe lerret, en bonke skar je ha,

Og blir det litt for lite, bruker je et fikenblad.

Han Ola sett så pris på at je er fjong og fin.

Da klyp'n meg og sier: Du er sussebassen min.

Men aller best så like'n meg i pene underklær.

Je synes ofte det det er leit, så gammel som je er.

Hæn Ola, mæn min, hæn skar få en dress hvis korta rekk.

Den gamle er så simlete og ligner mer en sekk.

Men blir det lite punkter, kæn hæn klyppe litt ta mitt.

Je har to-tre hundre, så je trur det rekk så vidt.

Nå går je sta og hændler, før det gjeld å passe på.

Det er vel itte sikkert at det er så rart å få.

For nå i rasjonstida har det vøri rønn på klær,

Og folk dom har det med å kjøpe alt som er.